

§ 15. Arbejdsgivernes påtale vedrørende stykke 3, hvor det af hensyn til arbejderens sundhed kan påbydes, at arbejdet skal foregå under halvtag, læskure eller passende opholdsrum, finder vi på samme måde ganske urimelig.

§ 35. I arbejdsgivernes indvendinger over, at arbejdstiden i døgndrift i almindelighed ikke bør overstige 144 timer indenfor 3 uger fremhæves det udover andre vanskeligheder, at alene arbejdets tilrettelægning, den fornødne arbejdskraft og ikke mindst spørgsmålet om tilstedeværelse af kvalificeret arbejdskraft virker hemmende på et sådant forslags gennemførelse.

Disse argumenter mener vi ikke er rigtige, idet arbejdets tilrettelægning blot er et spørgsmål om inddeling af arbejdstiden ved hjælp af det nødvendige mandskab, for at arbejdstiden kan nedsættes for de i forvejen beskæftigede. Sådanne arbejdere findes i et rigeligt antal, og med hensyn til kvalificeret arbejdskraft indenfor de af arbejdsgiverne nævnte industrier vil det kun være et ringe antal, der skal oplæres, idet den resterende del efter få timers undervisning vil være i stand til at kunne udføre arbejdet.

Om nedsættelsen af døgndriftsarbejdernes arbejdstid har der ved de hidtidige forhandlinger med arbejdsgiverne ikke kunnet opnås nogen ordening igennem de mange år, hvor spørgsmålet har været behandlet, hvorfor det vil være absolut nødvendigt også for arbejderens sundhedsmæssige stilling, at spørgsmålet nu gennemføres ad anden vej.

Med forannævnte oplysninger har Centralorganisationen af Metalarbejdere i Danmark overfor det ærede udvalg ønsket at give udtryk for vor industris stilling til det på rigsdagen fremsatte lovforslag vedrørende arbejderbeskyttelse, og vi anmoder i henhold hertil udvalget om en velvillig behandling af de enkelte ændringsforslag, som vi har tilladt os at fremsætte.

Med hensyn til de af arbejdsgiverne i henvendelse af december 1949 til regering og rigsdag fremsendte ændringsforslag, som vi har haft lejlighed til at gøre os bekendt med, vil vi så indtrængende, som det er os muligt, henstille til udvalget at afvise disse, idet det er vor absolutte opfattelse, at loven gøres ganske illusorisk og værdiløs, hvis nogle af disse alt for ensidige og lidet hensyntagende ændringsforslag gennemføres.

København, den 6. februar 1950.

Centralorganisationen af Metalarbejdere i Danmark.

Hans Rasmussen.

Viggo Jeppesen.